

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13856/2024
03.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Кузовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 57/23 од 29.09.2023. године, у седници одржаној 03.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 57/23 од 29.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 57/23 од 29.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 124/2021 од 19.10.2022. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд тужену обавезе да му на име накнаде имовинске штете која је изазвана повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 48.205,84 динара, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 14.07.2020. године па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате.

Виши суд у Београду је, пресудом Гжрр1 57/23 од 29.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Првог основног суда у Београду Прр1 124/21 од 19.10.2022. године, у ставу првом изреке, па је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд тужену обавезе да му на име накнаде имовинске штете која је тужиоцу изазвана повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 48.205,84 динара, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе

14.07.2020. године, па до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 124/21 у ставу другом изреке, па је тужилац обавезан да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 46.50,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, из свих законских разлога, позивајући се на потребу уједначавања судске праксе (члан 404. став 1. Закона о парничном поступку).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете која је тужиоцу проузрокована повредом права на суђење у разумном року, утврђеном правноснажним решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 273/2019 од 19.03.2019. године, у стечајном поступку који је у току над "Европа осигурање" а.д. Београд. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на чињеници да тужилац није доказао да је "Европа осигурање" а.д. Београд у стечају Привредно друштво са већинским друштвеним, односно државним капиталом и не одступа од Закључка усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 27.09.2019. године.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и члана 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде имовинске штете тужилац је поднео 14.07.2020. године а вредност предмета спора је 48.205,84 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Преиначење пресуде није од утицаја на дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је посебном одредбом Закона (члан 479. став 6. Закона о парничном поступку), искључено право на ревизију, па посебно правило искључује примену општег правила о дозвољености ревизије.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**